

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Henset til, at loven er beregnet som en lov, der til dels skal opstille minimumsregler for lønmodtageres forhold, foreslås det, at der som udgangspunkt gælder ens regler for alle personer, der er tilknyttet en virksomhed.

De nuværende regler i funktionærloven finder ikke anvendelse på ledelsen af virksomheden og på persongrupper, der falder uden for funktionærlovens definition af funktionærer. Dette indebærer, at en lang række faggrupper ikke nyder den beskyttelse fra lovgivningens side, som man med rimelighed kunne forvente. Som eksempler på grupper, hvor man ikke med sikkerhed kan afgøre, om de er omfattet af funktionærloven, kan nævnes undervisere, journalister og advokatfuldmægtige. Hertil kommer alle de faglærte medarbejdere, hvor hovedreglen er, at de falder udenfor.

Det må dog også anerkendes, at de forskellige persongrupper kan have forskellig mulighed for at påføre virksomheden skadelig konkurrence, og at der derfor bør stilles større krav med hensyn til loyaliteten hos ledende og betroede medarbejdere.

Til § 2

Begrundelsen for denne bestemmelse fremgår i alt væsentligt af de generelle bemærkninger.

Det bemærkes, at forslaget indeholder en udtrykkelig regel om, at medarbejderen kan udnytte offentligt tilgængelig viden som grundlag for konkurrence, og at vendingen »systematisk eller på groft illoyal vis« sikrer mod bagatelsager.

Det er lagt til grund, at enhver handling, der er omfattet af markedsføringslovens § 10 om misbrug af forretningshemmeligheder, også er en krænkelse af § 2, men § 2 omfatter derudover en række yderligere konkurrencehandling.

Angivelsen af groft illoyale handlinger vil i sagens natur være skønsmæssig og er derfor holdt i generelle termer, således at den kan udfyldes af domstolene. I stk. 2 er angivet en række eksempler på handlinger, der i alle tilfælde bør være omfattede. Såfremt der i retspraksis viser sig en række typetilfælde, som med fordel kan indføjes på listen, vil dette kunne ske ved en senere revision af listen.

Forretningskoncepter omfattet af stk. 2 kunne f.eks. være udvælgelsesmetoder udviklet af rekrutteringsbureauer; særegne salgskanaler for bestemte produkter (tupperwareparties kunne have været omfattet deraf, indtil konceptet blev almindeligt udbredt) og lignende.

de. Grænsen til egentlige forretningshemmeligheder vil være flydende.

Reglerne i § 2 anvendes uanset årsagen til ansættelsesforholdets ophør. Det forhold, at arbejdsgiveren måtte have misligholdt ansættelsesaftalen, medfører således ikke, at medarbejderen fritages for at overholde sine pligter efter § 2. Medarbejderen må i de situationer nøjes med de sædvanlige retsmidler i form af erstatningskrav. Det kan dog ikke ganske udelukkes, at domstolene i sådanne situationer i begrænset omfang vil tillægge en konkurrencehandling karakter af berettiget retorsion og derved rykke grænsen for de tilladelige handlinger marginalt.

Henvisningen i den nugældende lov til dele af aftaleloven udgår som overflødig. I modsat fald burde der også henvises til den øvrige relevante lovgivning.

Til § 3

Reglerne for konkurrence- og kundeklausuler er søgt opbygget ens. Det forenkler lovgivningen ganske betydeligt, og de hidtidige forskelle var i øvrigt af så begrænset omfang, at kun specialister kunne være opmærksomme derpå.

De hidtidige regler om konkurrenceklausuler har indeholdt et krav om, at funktionæren skulle være betroet på tidspunktet for indgåelsen af klausulen. Dette har været nødvendigt af hensyn til ønsket om at begrænse antallet af klausuler. Med forslaget opnås dette på en enklere måde, idet prisen vil afholde arbejdsgivere fra at rejse kravet i unødigt omfang.

Reglerne om kundeklausuler har derimod ikke indeholdt noget krav om, at stillingen skulle være betroet, for at klausulen var gyldig. Denne forskel har i praksis været vanskelig at huske og dermed at tage højde for alle de medarbejdere og virksomheder, som kun beskæftiger sig med reglerne i begrænset omfang.

I reglerne om konkurrenceklausuler er der i nugældende ret en henvisning til aftaleloven, der udgår som overflødig. I modsat fald burde der også henvises til den øvrige relevante lovgivning. Denne udeladelse indebærer ikke en ændring af gældende ret. På dette ene punkt opretholder forslaget derfor en forskel mellem de to typer klausuler. Om dette er tilstrækkeligt begrundet, bør overvejes nøje.

Om stk. 2, som omhandler kundeklausuler, bemærkes, at vendingen »andre forretningsmæssige forbindelser«, som benyttes i funktionærlovens § 18 a, stk. 1, som domstolene har haft vanskeligt ved at afgrænse, udgår. Dermed indskrænkes virkeområdet for kundeklausulerne betydeligt.